

مقاله پژوهشی

بررسی فراوانی اضافه وزن و چاقی در زنان مراجعه کننده به مراکز بهداشتی درمانی شهر همدان

ناهید محمدی^{*}، دکتر فاطمه شبیری^{**}، اکرم خیراللهی^{***}، افسر امیدی^{*}، رویا امینی^{*}

دریافت: ۹۰/۸/۲ ، پذیرش: ۹۰/۱۲/۱۱

چکیده:

مقدمه و هدف: شیوع اضافه وزن و چاقی در دنیا خصوصاً در کشورهای در حال توسعه افزایش یافته است. چاقی یک مشکل مهم سلامتی است زیرا می‌تواند سبب بیماریهای مزمن گردد. هدف از این مطالعه تعیین فراوانی اضافه وزن و چاقی و عوامل مرتبط با آن در زنان شهر همدان بود.

روش کار: در این مطالعه توصیفی-مقطعی با استفاده از نمونه گیری تصادفی چند مرحله‌ای تعداد ۴۰۰ نفر از زنان در سنین باروری از مراکز بهداشتی و درمانی انتخاب و داده‌ها از طریق پرسشنامه جمع آوری گردید. اطلاعات با استفاده از نرم‌افزار آماری SPSS و آزمونهای آماری رگرسیون، آنالیز واریانس تجزیه و تحلیل گردید.

نتایج: نتایج این پژوهش نشان می‌دهد $\chi^2/3 = 34.3$ درصد در گروه سنی ۳۰-۳۶ سال، $51/7$ درصد دارای تحصیلات زیر دبیرستان، $85/5$ درصد خانه دار بودند. بر اساس شاخص توده بدنی $33/7$ درصد زنان دارای اضافه وزن و $15/8$ درصد چاق بودند. عوامل خطر مرتبط با اضافه وزن و چاقی در زنان به ترتیب شامل: عدم تحرک فیزیکی، تماشای تلویزیون و مصرف غذاهای آماده بود. یافته‌ها نشان داد بین چاقی با نوع تغذیه، شیوه پخت، تعداد بارداری ارتباط معنی داری وجود داشت ($P < 0.05$). هم‌چنین بر اساس مدل رگرسیون متغیرهای موثر بر اضافه وزن و چاقی، کار با کامپیوتر ($CI: 8/881$) و مصرف تنقلات ($CI: 3/824$) بوده است.

نتیجه نهایی: میزان فراوانی اضافه وزن در زنان $7/33$ درصد و چاقی $8/15$ درصد بوده است بر اساس مدل رگرسیون متغیرهای موثر بر اضافه وزن و چاقی کار با کامپیوتر و مصرف تنقلات بود. لذا برنامه‌های آموزشی جهت ارتقاء عادات بهداشتی و سبک زندگی سالم توصیه می‌گردد.

کلید واژه‌ها: اضافه وزن / چاقی / زنان

شیوع بالایی داشته‌اند. و در هر سن، جنس، نژاد، سطح اقتصادی-اجتماعی دیده می‌شوند. کشور ایران نظری بسیاری از کشورهای در حال توسعه همه گیری چاقی و عوایق آن را تجربه می‌کند. بطوریکه مطالعات اخیر چاقی و اضافه وزن را در ایران همانند اروپا و امریکا گزارش نموده اند. در مطالعه‌ای که در استان ایران در سال ۱۳۸۴ در جمعیت بالای ۱۵ سال انجام گرفت، شیوع اضافه وزن را در زنان $28/6$ درصد، و چاقی را

مقدمه:

چاقی یکی از مهمترین مشکلات سلامت عمومی در دنیا می‌باشد. تغییرات شیوه زندگی و عادات غذایی مردم در جهت استفاده از غذاهای چرب و انرژی زا و کاهش فعالیت فیزیکی موجب رشد روز افزون چاقی و اضافه وزن در کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه شده است (۱، ۲). چاقی و اضافه وزن یکی از مهمترین بیماریهای تغذیه‌ای در کشورهای پیشرفته به شمار می‌آیند و در دهه اخیر

* عضو هیأت علمی گروه پرستاری بهداشت جامعه و عضو مرکز تحقیقات مادر و کودک دانشگاه علوم پزشکی همدان)

** دانشیار گروه مامایی و عضو مرکز تحقیقات مادر و کودک دانشگاه علوم پزشکی همدان(fshobeiri@yahoo.com)

*** دانشجوی کارشناسی ارشد پرستاری دانشگاه علوم پزشکی همدان

بهداشتی و درمانی شهر همدان در سال ۱۳۹۰ انجام گرفت. جامعه پژوهش کلیه زنان ۱۵-۴۹ ساله مراجعه کننده به مراکز بهداشتی -درمانی شهر همدان بود.

با استفاده از نمونه گیری تصادفی چند مرحله ای تعداد

$$N = \frac{Z^2 p(1-p)}{d^2} \quad ۴۰۰ \text{ نفر بر اساس فرمول}$$

($P=0.04$ ، $d=0.05$ ، $Z=1.96$) از زنان سنین باروری از مراکز بهداشتی -درمانی انتخاب که ابتدا به طور تصادفی ۵ مرکز بهداشتی- درمانی از بین ۳۰ مرکز از مناطق شمال ، جنوب، شرق و غرب و مرکز شهر همدان انتخاب شدند. در این پژوهش ابزار جمع آوری داده ها پرسشنامه ای دو بخشی بود که توسط پژوهشگران تهیه گردید. بخش اول حاوی مشخصات فردی (شامل سن، تحصیل، شغل، وضعیت تأهل، تعداد بارداری و...) و جهت بررسی شاخص های BMI & WHR از اندازه گیری قد، وزن، دور کمر و دور بაسن استفاده شد و بخش دوم شامل سوالاتی در مورد عوامل مرتبط با چاقی است پرسشنامه با استفاده از منابع و متون علمی (برگرفته از پرسشنامه استاندارد Food Recognition Form (Fat Screener) و بلاک (Cullen)) تهیه شد و برای تعیین اعتبار علمی آن از روش روایی محتوى ، استفاده شده است بدین منظور از نظرات ۱۵ نفر از اعضای هیئت علمی دانشکده پرستاری و مامایی استفاده گردید و اصلاحات لازم به عمل آمد. برای پی بردن به رسایی سوالات و میزان پذیرش آنها از طرف واحدهای مورد پژوهش و جهت تعیین پایایی سوالات یک مطالعه آزمایشی بر روی ۱۰ نفر در دو نوبت با فاصله زمانی ۱۰ روز انجام گرفت و ضریب پایایی سوالات با استفاده از آزمون هم بستگی پیرسون تعیین گردید و در تمامی موارد ضریب پایایی سوالات ۹۵٪ بود. شرایط ورود به پژوهش عدم بارداری و عدم ابتلا به بیماریهای غدد و متابولیسم بود.

در این مطالعه جهت تعیین قد، باید شخص بدون کفش و در حالت کاملاً مستقیم و ایستاده به دیوار به نحوی که پاشنه پا، باسن، شانه ها و سر در تماس با دیوار باشد آنگاه قد با استفاده از قد سنج تعیین می گردید. جهت تعیین

۰/۸ گزارش نمود (۳). تعیین چاقی و افزایش وزن یک جنبه مهم از طب پیشگیری و سلامت اجتماعی است، زیرا چاقی مانع برای سلامت فیزیکی، روانی و اجتماعی بوده و زمینه ساز بیماریها و اختلالات جدی تری به شمار می رود (۴). چاقی ناشی از افزایش عمومی یا موضعی چربی در بدن می باشد (۵). ممکن است تجمع چربی اضافی در نواحی تنہ و بویژه شکم صورت گیرد، که این نوع بیشتر در مردان مشاهده می گردد و ممکن است چربی اضافی در قسمتهای محیطی بدن بویژه اطراف رانها و باسن متتمرکز شود، که عمدتاً در زنان دیده می شود احتمالاً این نوع رسوب چربی به دلیل حمایت زن برای زمان بارداری و شیردهی می باشد (۶،۷). ۳۱٪ از آمریکایی های بین ۲۰-۷۴ ساله چاق هستند و چاقی در بین زنان آمریکایی شایع تر است (۸). بسیاری از مهمترین عوارض چاقی نظیر مقاومت به انسولین، دیابت، پرفساری خون، هیپرلیپیدمی و نیز هیبر آندروژنیسم، در زنان عمدتاً با چربی داخلی شکمی یا بخش فوقانی در ارتباط هستند (۸،۹). خطر دیابت بارداری، فشار خون ناشی از بارداری و نیاز به سزارین در زنان چاق بیشتر است و هم چنین نوزادان این زنان در معرض خطر مرگ داخل رحمی هستند و خطر زایمان بسیار زودرس و نوازد با اختلالات قلبی و نقص لوله عصبی و ماکروزومی در زنان چاق بیشتر است (۱۰). حالات روانی، عوامل فرهنگی و اجتماعی نظیر وضعیت اقتصادی، میزان درآمد، میزان تحصیلات، سبک زندگی و مؤلفه های متعدد آن، مانند زندگی ماشینی، خستگی ناشی از کار، عدم فرصت و یا تمايل کافی برای ورزش، بی تحرکی، وابستگی به اغذیه آماده که حاوی مقادیر بالای چربی و کالری هستند از زمینه های بروز چاقی اکتسابی می باشند (۱۱،۱۲). بررسی چاقی در زنان به دلیل عوارض جبران ناپذیر، دارای اهمیت فوق العاده ای است لذا این تحقیق به منظور تعیین فراوانی اضافه وزن و چاقی و عوامل خطر مرتبط در زنان مراجعه کننده به مراکز بهداشتی- درمانی شهر همدان انجام گردید.

روش کار:

این مطالعه به روش توصیفی - مقطوعی در مراکز

۴۴/۴٪ از کاندوم و قرص و ۹/۳٪ از روشاهای جراحی برای پیشگیری از بارداری استفاده می‌نمودند. شاخص توده بدنی در واحد های مورد پژوهش در جدول ۲ نشان می‌دهد که ۴۶٪ دارای وزن طبیعی بودند و ۳۳٪ از زنان دارای اضافه وزن و ۱۵٪ چاق بودند که از این افراد، ۲۵٪ چاقی کلاس ۱ (BMI: ۳۰-۳۴/۹)، ۲۵٪ چاقی کلاس ۲ (BMI: ۳۵-۳۹/۹) و ۲۰٪ چاقی کلاس ۳ (BMI: ≥ 40) داشتند.

جدول ۲: توزیع فراوانی مطلق و نسبی شاخص توده بدنی (BMI) در واحد های مورد پژوهش

فراوانی (درصد)	شاخص توده بدنی
۱۸ (۴/۵)	>۱۸/۵
۱۸۴ (۴۶)	۱۸/۵ - ۲۴/۵
۱۳۵ (۳۳/۷۵)	۲۵ - ۲۹/۹
۵۳ (۱۳/۲۵)	۳۰ - ۳۴/۹
۹ (۲/۲۵)	۳۵ - ۳۹/۵
۱۰ (۲/۵)	<۴۰
۴۰۰ (۱۰۰)	جمع کل

بر اساس نسبت دور کمر به باسن، (۲۰٪) از زنان دور کمرشان بیشتر از حد طبیعی و چاق می‌باشند (جدول ۳).

جدول ۳: توزیع فراوانی مطلق و نسبی نسبت دور کمر به باسن (WHR) در واحد های مورد پژوهش

تعداد (درصد)	WHR
۳۲۰ (۸۰)	<۰/۸۵
۸۰ (۲۰)	$\geq ۰/۸۵$
۴۰۰ (۱۰۰)	جمع کل

از نظر عوامل موثر بر چاقی نتایج نشان داد که ۶۲٪ از زنان فعالیت فیزیکی داشتند و ۳۸٪ فاقد فعالیت فیزیکی بودند. ۵۰٪ از پیاده روی به عنوان تحرک فیزیکی استفاده می‌کردند. و تنها ۷/۵٪ نرمش و ۲/۷٪ ورزش باشگاهی را انجام می‌دادند. بیشتر زنان ۹۰-۱۲۰ دقیقه وقت خود را در روز صرف تماشای تلویزیون می‌نمودند. اکثر افراد مورد بررسی تمایلی به مصرف غذای آماده نداشتند و بیشتر از ۸۴٪ کمتر از یک بار در هفته از غذاهای آماده مصرف میکردند.

وزن از ترازوی دیجیتال آلمانی استفاده شد که وزن را با دقیقی در حد دهم کیلوگرم نشان می‌دهد. برای اندازه‌گیری وزن از شخص خواسته می‌شد که لباس نازکی بر تن داشته و کفش‌ها را درآورد. برای اندازه‌گیری دور کمر از سانتی متر استفاده شد. دور کمر در قسمت پایین ترین دندنه و استخوان لگن و دور باسن در پهن‌ترین قطر بین کمر و رانها با متر اندازه‌گیری گردید. اعتبار ایستاده و از روی یک لباس نازک اندازه‌گیری گردید. اعتبار علمی وسایل اعم از ترازو و متر با انتخاب ابزار پزشکی کنترل شد و سپس با یک وزنه‌ی مشخص، وزن مورد بررسی قرار گرفت و پس از ۱۰ بار توزیع مجدد صحت کار ترازو بررسی شد هم چنین روزانه ابزارها توسط پژوهشگران جهت رسیدن به نتایج یکسان کنترل می‌گردید. اطلاعات با استفاده از نرم‌افزار آماری spss/16 و آزمونهای آماری رگرسیون، آنالیز واریانس تجزیه و تحلیل گردید.

نتایج:

اکثریت افراد مورد مطالعه به میزان (۵۴/۸٪) در گروه سنی ۳۰-۳۶ سال، (۵۱/۵٪) تحصیلات زیر دیپلم و (۸۵/۵٪) خانه دار بودند. و ۴۸٪ از واحد های پژوهش دارای یک بارداری بودند (جدول ۱).

جدول ۱: مشخصات دموگرافیک واحد های مورد پژوهش

مشخصات دموگرافیک	تعداد (درصد)	مجموع (درصد)	سن:
۴۰۰(۱۰۰)	۱۱۵ (۲۸/۸)	۱۵-۲۵	
	۲۱۹ (۵۴/۸)	۲۶-۳۵	
	۶۶ (۱۶/۴)	۳۶-۴۹	
			تحصیلات:
۴۰۰(۱۰۰)	۲۲۲ (۵۵/۵)	زیر دیپلم	
	۱۱۷ (۲۹/۲)	دیپلم و بالاتر	
	۶۱ (۱۵/۲)	لیسانس و بالاتر	
			شغل:
۴۰۰(۱۰۰)	۳۴۲ (۸۵/۵)	خانه دار	
	۵۸ (۱۴/۵)	شاغل	
			تعداد زایمان:
۴۰۰(۱۰۰)	۳۰ (۷/۵)	.	
	۱۹۲ (۴۸)	۱	
	۱۱۱ (۲۷/۷)	۲	
	۶۷ (۱۶/۸)	≥ ۳	

جامد و مایع به صورت ترکیبی استفاده می کردند. ۷/۹۴٪ زنان مورد مطالعه دارای فشارخون در حد نرمال بودند. آزمون آماری کای دو نشان داد که بین BMI با سن، تعداد بارداری، شیوه پخت غذا، مصرف میوه و سبزیجات، نان سوس دار و شغل همسر ارتباط معنی داری وجود داشت ($P < 0.05$). به طوری که با افزایش سن و تعداد بارداری شاخص توده بدنه زیاد و با مصرف نان سوس دار و یا افزایش دفعات مصرف میوه و سبزیجات شاخص توده بدنه کاهش می یابد.

بر اساس مدل رگرسیون لیجستیک، کار با کامپیوتر ۵/۳ برابر، مصرف تنقلات (۱/۲ برابر)، نوع روش پیشگیری، سن، میزان درآمد، نسبت دور کمر به باسن از عوامل مخاطره آمیز چاقی به حساب می آیند (جدول ۴).

۶۹/۳٪ از واحد های مورد پژوهش بیش از سه لیوان در هفته لبنيات مصرف می نمودند و ۲/۷٪ نیز از هیچ گونه مواد لبني استفاده نمی کردند. ۲/۴۰٪ از زنان کمتر از یک بار در هفته کیک و شیرینی و کلوچه و بستنی مصرف میکردند. بیشتر زنان (۶۳/۶٪ و ۵۹/۰٪) دو تا سه بار در هفته گوشت سفید و قرمز مصرف می کنند. بیشتر واحد های پژوهش (۸۲/۷٪) حداقل دو بار در هفته از سبزیجات استفاده می نمودند و ۵۰٪ حداقل دو بار در روز از میوه استفاده می کردند. بیشتر زنان (۷۸/۳٪) حداقل دو بار در هفته غلات مصرف می نمودند و نان مصرفی اغلب آنان بدون سوس بود. ۶۵/۲٪ از واحد های مورد پژوهش از روش های ترکیبی پخت غذا به صورت آبپز، بخار پز، کبابی و سرخ کرده استفاده می نمودند. ۳۹٪ روغن مصرفی از منابع گیاهی مایع و ۳۵/۸٪ از روغن های

جدول ۴: میزان خطر اضافه وزن و چاقی(نسبت شانس حاصل از رگرسیون لیجستیک) در واحد های مورد پژوهش

فاصله اطمینان ۹۵ درصد نسبت							
متغیر(V)	ضریب رگرسیون(RC)	معیار(SE)	احتمال(P)	مقدار خطای	نسبت شانس(OR)	حد پایین	شانس(CI95%)
						حد بالا	حد پایین
فعالیت فیزیکی	-۰/۳۸۴	۰/۲۸۹	۰/۱۸۵	۰/۶۸۱	۰/۳۸۶	۱/۲۰۱	۰/۳۸۶
تماشای تلویزیون	۰/۳۵۶	۰/۴۰۴	۰/۳۳۷	۱/۴۲۸	۰/۶۴۷	۳/۱۴۹	۰/۶۴۷
کار با کامپیوترا	۱/۲۶۸	۰/۴۶۷	۰/۰۰۷	۳/۵۵۴	۱/۴۲۳	۸/۸۸۱	۱/۴۲۳
صرف غذایی آماده	۰/۲۷۴	۰/۲۹۹	۰/۳۵۸	۱/۳۱	۰/۴۲۳	۱/۳۶۵	۰/۴۲۳
صرف شیر	-۰/۳۵۲	۰/۳۸۵	۰/۳۶۰	۰/۷۰۳	۰/۳۳۱	۱/۴۹۵	۰/۳۳۱
صرف کیک و شیرینی	۰/۲۹۴	۰/۳۹۷	۰/۴۵۹	۱/۴۵	۰/۳۴۲	۱/۶۲۳	۰/۳۴۲
صرف نان بی سوس	۰/۳۲۳	۰/۲۹۴	۰/۲۷۲	۱/۳۸۱	۰/۷۷۶	۲/۴۵۷	۰/۷۷۶
صرف تنقلات	۰/۷۳۸	۰/۳۰۸	۰/۰۱۷	۲/۰۹۱	۱/۱۴۴	۳/۸۲۴	۱/۱۴۴
شیوه پخت	۰/۲۲۳	۰/۳۸۹	۰/۵۶۶	۱/۲۵۰	۰/۵۸۳	۲/۶۸۰	۰/۵۸۳
شغل زن	-۰/۶۲۵	۰/۵۳۰	۰/۲۳۸	۰/۵۳۵	۰/۱۸۹	۱/۵۱۲	۰/۱۸۹
روش پیشگیری	۰/۱۷۶	۰/۸۱	۰/۰۲۹	۱/۱۹۲	۱/۰۱۸	۱/۳۹۶	۱/۰۱۸
تحصیلات همسر	۰/۱۳۹	۰/۱۶۴	۰/۳۹۸	۱/۱۴۹	۰/۸۳۳	۱/۵۸۴	۰/۸۳۳
دور کمر به باسن	۱/۰۹۵	۰/۳۰۸	.	۲/۹۸۸	۱/۶۳۵	۵/۴۶۰	۱/۶۳۵
سن زن	۰/۹۵۳	۰/۲۳۰	.	۲/۵۹۴	۱/۶۳۵	۴/۰۷۳	۱/۶۳۵
میزان درآمد	۰/۳۶۴	۰/۱۸۵	۰/۰۴۹	۱/۴۳۹	۱/۰۰۱	۰/۰۷۰	۱/۰۰۱
صرف قرص ضد بارداری	-۰/۴۱۹	۰/۳۳۶	۰/۲۱۱	۰/۶۵۷	۰/۳۴۱	۱/۲۶۹	۰/۳۴۱

خطر ابتلای چاقی و اضافه وزن را $\frac{۳}{۵}$ برابر و مصرف تنقلات ابتلای چاقی و اضافه وزن را $\frac{۲}{۱}$ افزایش می‌داد. که این نتایج هم راستا با مطالعات از جمله عبدالهی و همکاران مبنی بر افزایش چاقی و اضافه وزن در $\frac{۸۲}{۷}$ % از درصد از زنان که اصلاً تحرک نداشتند یا در $\frac{۳۵}{۱}$ % از زنانی که کمتر از ۲ ساعت در هفته ورزش می‌کردند است (۱۹). هم چنین نتایج تحقیق کالوشی و همکاران ارتباط معنی دار را بین چاقی با عوامل مستعد کننده فرد با شاخص توده بدنی نشان داده است (۲۰). ارزیابی دریافت‌های غذایی ساکنین منطقه ۱۳ تهران نشان داد که مصرف چربیها و شیرینی‌ها در جامعه تهرانی بسیار بالاتر از راهنمای هرم غذایی می‌باشد (۲۱). براساس برآورد سازمان جهانی بهداشت در سال ۲۰۰۲ بی‌تحرکی سبب مرگ $\frac{۱}{۹}$ میلیون نفر در جهان شده است (۲۲، ۲۳). در این پژوهش یافته‌ها هیچ‌گونه ارتباط معنی داری را بین کم تحرکی و چاقی نشان نداد و ممکن است اضافه وزن و چاقی به علت سایر عوامل تاثیر گذار باشد. چرا که بین چاقی و اضافه وزن با نوع تغذیه، تعداد بارداری ارتباط معنی داری وجود داشت نتایج فرسن و همکاران نشان داد که بین BMI با تعداد بارداری، همبستگی وجود دارد که تأیید کننده نتایج این تحقیق می‌باشد (۱۸).

نتیجه نهایی:

میزان فراوانی اضافه وزن در زنان $\frac{۷}{۳۳}$ درصد و چاقی $\frac{۱۵}{۸}$ درصد بوده است بر اساس مدل رگرسیون متغیرهای موثر بر اضافه وزن و چاقی کار با کامپیوتر و مصرف تنقلات بود. لذا برنامه‌های آموزشی جهت ارتقاء عادات بهداشتی و سبک زندگی سالم توصیه می‌گردد. هم چنین افزایش آگاهی‌های خانواده به ویژه زنان در زمینه فراهم نمودن مواد غذایی سالم و پخت صحیح غذا و سبک زندگی مناسب از قبیل ورزش مرتب، کاهش تماشای تلویزیون، محدود نمودن مصرف غذایی آماده، افزایش مصرف میوه و سبزیجات تازه، حفظ نمایه توده بدنی توسط دست اندرکاران امر سلامت توصیه می‌گردد.

سپاسگزاری:

پژوهشگران مواتب سپاس خود را نسبت به شورای

بحث:

نتایج پژوهش نشان داد که بین BMI با سن، تعداد بارداری، تعداد اعضای خانواده، روش پیشگیری از بارداری، شیوه پخت غذا، مصرف میوه و سبزیجات، نان سبوس دار و شغل همسر ارتباط معنی داری وجود دارد که مطالعه حاضر منطبق بر سایر مطالعات است به طوریکه در مطالعه مظلوم زاده و همکاران نشان داد بین اضافه وزن و چاقی با جنس، سن، سواد و محل سکونت با شاخص توده بدنی ارتباط معنی داری وجود دارد (۳، ۱۴). مطالعه نجف زار نشان داد درصد زیادی از زنان بیسواد و کم سواد بودند ($\frac{۸۶}{۲}$ %) و هیچ یک تحصیلات دانشگاهی نداشتند و درصد بالایی از شوهران آنها نیز بیسواد و یا دارای تحصیلات ابتدایی بودند ($\frac{۵۱}{۷}$ %) که با نتایج این تحقیق هم خوانی داردو از نظر آماری ارتباط معنی داری را بین چاقی و اضافه وزن با نوع روش پیشگیری، میزان درآمد خانواده و وضعیت اقتصادی نشان دادند (۳). در مطالعه اورکیز- مانکادا و همکاران میزان شیوع چاقی در زنانیکه وضعیت اقتصادی بالا تری داشتند بیشتر دیده شد زیرا بهبود وضعیت اقتصادی خانواده در وضعیت تغذیه تاثیر گذار خواهد بود (۱۵). نتایج مطالعه‌ای نشان داد که $\frac{۲۹}{۷}$ % از زنان دارای اضافه وزن و $\frac{۱۳}{۹}$ % چاق بودند. و شیوع چاقی و اضافه وزن در زنان شهری و روستایی مشابه بود (۳). مطالعه‌ای در شیراز شیوع اضافه وزن را $\frac{۴۱}{۲}$ % و چاقی را $\frac{۲۲}{۴}$ % نشان داد (۱۶). هم چنین در مطالعه‌ای که در ۲۸ استان ایران در سال ۱۳۸۴ در جمعیت بالای ۱۵ سال شیوع اضافه وزن $\frac{۲۸}{۶}$ درصد و چاقی $\frac{۱۰}{۸}$ درصد برآورد گردید (۱۷).

مطالعه‌ای که بر روی زنان آمریکایی انجام گرفت، مشاهده گردید که حدود $\frac{۳۰}{۴}$ درصد زنان آمریکایی در اواخر دهه سوم زندگی اضافه وزن دارند، به طوری که شیوع اضافه وزن در بین این گروه از زنان در حوالی $\frac{۳۹}{۴۸}$ سالگی حدود $\frac{۴۹}{۶۰}$ درصد و در $\frac{۴۹}{۶۰}$ سالگی حدود $\frac{۴۸}{۶۰}$ درصد گزارش شده است (۱۱، ۱۸).

در این پژوهش عوامل خطر مرتبط با اضافه وزن و چاقی بر اساس مدل رگرسیون لیجستیک کار با کامپیوتر

- obesity in Zanjan provience]. Journal of Zanjan University of Medical Sciences 2006; 14(56): 57-64 (Persian).
15. Ortiz-Moncada R, García M, González-Zapata LI, Fernandez E, Alvarez-Dardet C. Incidence of overweight and obesity in a Mediterranean population-based cohort: the Cornellà Health Interview Survey Follow-up Study (CHIS.FU). Prev Med 2010;50(1-2):45-9.
 16. Ghorashi zahdeh Z. [Standards and models of enviromental and structural anthropometric measurments of BMI and biological factors, social and family in Shiraz]. MS Thesis, Department of Health, Shiraz University of Medical Sciences 2005: 25-35 (Persian).
 17. Nassiri H, Salar Kia N. [Prevalence of over weight & obesity in young women in Tonekabon city]. Journal of Babol University of Medical Sciences 2007; 9(3): 47-53 (Persian).
 18. Fraser A, Tilling K, Macdonald-Wallis C, Hughes R, Sattar N, Nelson SM, Lawlor DA. Associations of gestational weight gain with maternal body mass index, waist circumference, and blood pressure measured 16 y after pregnancy: the Avon Longitudinal Study of Parents and Children. Am J Clin Nutr 2011. [Epub ahead of print].
 19. Abdollahi AA, Behnampour N, Vaghari G, Bazrafshan H. [The Correlation Between Age, Gender and Education with Obesity in Urban Population of Golestan Province]. Iranian Journal of Endocrinology and Metabolism 2010 ; 12(3): 276-282 (Persian).
 20. Kaluski DN, Keinan-Boker L, Stern F, Green MS, Leventhal A, Goldsmith R, Chinich A, Berry EM. BMI may overestimate the prevalence of obesity among women of lower socio-economic status. Obesity (Silver Spring) 2007; 15(7):1808-15.
 21. Mirmiran P, Mohammadi F, archivist F., Kalantari N., Azizi F. [Intake assessment based on food guide pyramid in Tehran]. Iran University of Medical Sciences; 13(32):767-777 (Persian).
 22. WHO. Fact sheet: abesity&over weight. Available at:at:<http://www.WHO. http://www.int/mediacenter/fact sheets/fs311/en/print html> accessed 2008.
 23. Madimenos FC, Snodgrass JJ, Blackwell AD, Liebert MA, Sugiyama LS. Physical activity in an indigenous Ecuadorian forager-horticulturalist population as measured using accelerometry. Am J Hum Biol. 2011 doi: 10.1002/ajhb.21163.

پژوهشی دانشکده و دانشگاه علوم پزشکی همدان تقدیم می دارند. مقاله حاضر منتج از طرح تحقیقاتی مصوب شورای پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی همدان به شماره ۱۶/۳۵/۱۶۲۴۰۶/پ می باشد.

منابع :

1. Groves T. Pandemic obesity in Europe. BMJ 2006; 333 (7578): 1081.
2. Popkin BM. The nutrition transition:an overview of world patterns of change. Nutr Rev 2004; 62(7): s140-3.
3. Nagaf Zareh .Investigatiopn of risk factors' obesity in women .Tabib Shargh 2007;9 (2):133-138 (Persian).
4. Kelsey KS, Devellis BM, Gizlice Z, Ries A, Barnes K, Campbell MK. Obesity, Hope, and Health: Findings from the HOPE Works Community Survey. J Community Health 2011;10. [Epub ahead of print].
5. Guyton AC, Hall JE. Textbook of medical physiology. 11th ed. St.Louis: Mosby, 2006:230-245.
6. Mahan LK, Escott- Stump S. Krause's food. Nutr Diet Therapy. 2004; 3 (2): 565-575.
7. Levy MN, Stanton BA. Berne and Levy principlesof physiology. 4th ed. St Louis: Mosby, 2006: 66-568.
8. Kathleen M, Karuse S. Food & nutrition therapy. 12th ed. Canada: W.B. Saunders, 2008:1-50.
9. Harrison T. Principles of internal medicine endocrine. Metabolism and Nutrition. 13th ed. New York: McGraw Hill, 2001:74-75.
10. Shade Far F, Kholdy N. Krause's nutrition principles. Tehran: Gameh Negar, 2005: 217. (Persian).
11. Grossniklaus DA, Dunbar SB, Gary R, Tohill BC, Frediani JK, Higgins MK. Dietary energy density: A mediator of depressive symptoms and abdominal obesity or independent predictor of abdominal obesity? Eur J Cardiovasc Nurs. 2011; 27. [Epub ahead of print].
12. Mortazavi Z, Shaharaki pour M. [BMI in students of Zahedan medical university]. Tabib Shagh 2002; 4(2): 80-86 (Persian).
13. Elisabet Wirfält AK, Jeffery RW, Elmer PJ. Comparison of Food Frequency Questionnaires: The Reduced Block and Willett Questionnaires Differ in Ranking on Nutrient Intakes. Am J Epidemiol 1998; 148 (12):1148-1156.
14. Mazloom Zadeh S, Mousavi Viri, Din Mohammadi H. [Epidemiology of overweight and